

ἀντιβιοτικά στοιχεία ἔναντι τῆς ἐπιβλαβοῦς χλωρίδος, ὅταν καὶ ὅπου ἐπιλέγονται καὶ παρασκευάζονται συμφώνως μὲ τὰς νέας μεθόδους.

R É S U M É

L'étude bactériologique, toxicologique et antibiotique des espèces bactériennes qui se succèdent dans la fermentation des fromages Grecs a démontré qu'il y a une flore bactérienne normale qui intervient dans la fermentation des fromages de première qualité.

Les conditions favorables au développement de cette flore sont l'altitude élevée et la protection du lait.

Dans les plaines et au cours de journées chaudes du printemps et de l'été il intervient dans la fermentation une flore d'origine fécale. L'écémage du lait favorise cette flore ainsi que les souillures.

Certaines espèces de cette flore sont très pathogènes et produisent de la gangrène avec septicémie par injection testiculaire.

Les toxines résiduelles de ces bactéries provoquent des troubles trophoneurotiques d'origine syringomyélique.

Avec la conservation des fromages entre 6⁰ et 8⁰ pendant au moins 4 mois ses toxines perdent leur pouvoir pathogène.

Les intoxications alimentaires par les fromages sont dues aux espèces pathogènes de la fermentation et s'observent surtout après l'ingestion de fromages qui ne sont pas complètement faits.

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ.— Ἡ παρ' ὄραν λήψις γεύματος, ὑπὸ Ἐμμ. Μανουσάκη*.

Διαιτητικὰ σφάλματα.

Μέρος τοῦ λαοῦ ὑπόκειται πάντοτε εἰς στερήσεις κατὰ τὴν διατροφήν, αἵτινες εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυρίας αἰτίας μειώσεως τῆς εὐρωστίας αὐτοῦ. Παραλλήλως ὅμως ἀπὸ τινων δεκαετηρίδων ἄλλη μεγάλη μερὶς τοῦ πληθυσμοῦ ὑφίσταται ἔτι σοβαρωτέρας φθορὰς ὅχι ἀπὸ ἑλληνῆ σίτησιν, διότι πρόκειται περὶ τῆς τάξεως ἣτις ἔχει ἐξησφαλισμένον τὸν ἐπιούσιον, ἀλλὰ ἀπὸ σφάλματα Διαιτητικῆς.

Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τῆς συνηθείας νὰ λαμβάνωνται παρ' ὄραν τὰ γεύματα, ἣτις ἐπ' ἐσχάτων ὑποβοηθεῖται καὶ ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος.

Ἡ παρεκτροπὴ αὕτη ὑποσκάπτει ἔτι μᾶλλον τὴν ὑγείαν καὶ ἀσκεῖ ἀντίκτυπον

* EMM. MANOUSSAKIS: Le repas pris tardivement.

πολύ σοβαρότερον ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸν καθόσον ἀποτελεῖ αὕτη παράγοντα ψυχο-
πνευματικῆς φθορᾶς.

Διὰ τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ προβλήματος τούτου τῆς λαϊκῆς ὑγείας καὶ
εὐγενείας προβαίνομεν ἐνταῦθα εἰς τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις, στηριζομένας εἰς
πειραματικὰς μελέτας ἡμῶν.

Ἡ πεπτική δραστηριότης φαινόμενον κυκλικὸν κληρονομικόν.

Πᾶσα κυτταρικὴ λειτουργία ἐπαναλαμβανομένη ἐπὶ ἑκατομμύρια ἐτῶν ὑπὸ
τὰς αὐτὰς ὡς ἔγγιστα συνθήκας, ἀφήνει εἰς τὴν κυτταρικὴν αἴσθησιν ἢ ἄλλως τε
εἰς τὴν *κυτταρικὴν μνήμην* πλήρη ἐντύπωσιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἧς ἐπαναλαμβάνε-
ται. Αἱ ἐντυπώσεις αὗται γίνονται συμβατικαὶ κυτταρικαὶ ἀναμνήσεις, δηλαδὴ
συνδέονται ἀρρήτως μὲ τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ κυττάρου καὶ ἀποτε-
λοῦν ἐν σύνολον μετ' αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἡ λειτουργία ὑπενθυμίζει τὰς συν-
θήκας καὶ αἱ συνθῆκαι τὴν λειτουργίαν ἀδιαιρέτως.

Ὅλα τὰ κύτταρα ἔχουν ἕξ ἄλλου κληρονομίαι ἐκ τῆς δημιουργίας προσηρ-
μοσμένην αἴσθησιν, ἀντιδρῶν δὲ ἀναλόγως εἰς τὰ μόνα αἰσθητὰ δι' αὐτὰ ἐρεθί-
σματα τοῦ περιβάλλοντος (κύματα ἢ στοιχεῖα). *Τὰ κύτταρά μας δηλονότι εἶναι*
εἶδος ραντᾶρ μεγάλης μάλιστα εὐαισθησίας καὶ ἀκριβείας. Ὅ,τι ὀνομάζομεν ἐν-
στικτον εἶναι ἀκριβῶς αὕτη ἢ ἀλάνθαστος κυτταρικὴ καὶ ὀργανικὴ αἴσθησις, δι'
αὐτὸ καὶ σπανίως ἀμαρτάνει τοῦ σκοποῦ της.

Ὁ κώνωψ π. χ. αἰσθάνεται καὶ εὐρίσκει μὲ τὸ ραντᾶρ του τὸν ἄνθρωπον
ἢ τὸν βόυν ἕξ ἀποστάσεως ἕξ καὶ πλέον χιλιομέτρων καὶ πετᾶ ἀλανθάστως πρὸς
αὐτὸν διὰ τὸν νύξην καὶ ἀπορροφήσῃ τὸ αἷμα του, οὕτινος ἔχει ἀνάγκην διὰ
τὴν ὄριμάσῃ τὰ φᾶ του. Ἐνῶ δὲ πολλὰ ἄλλα πηγὰ λευκώματος ὑπάρχουν ἐντὸς
τῆς ἀκτίνος πὸν πετᾶ δι' ἀναζήτησιν πηγῆς αἵματος, δι' ἣν εἶναι προσηρμοσμένος,
ὡς π. χ. ποιμνιοστάσια μὲ χύτρες πλήρεις γάλακτος καὶ σφαγεῖα ἀκόμη μὲ ἄφθο-
νον αἷμα βοδὸς κατὰ γῆς κ.τ.λ., ὁ κώνωψ ποτὲ δὲν μεταβαίνει, ὡς διὰ πειραμάτων
διεπιστώσαμεν, εἰς τὰς πηγὰς ταύτας διὰ τὴν ἀπορροφήσῃ λεύκωμα ὅσον θέλει ἐκεῖ-
θεν, διότι ἀπλούστατα τὰς πηγὰς ταύτας δὲν τὰς αἰσθάνεται μὲ τὸ ραντᾶρ του,
ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν εἶναι τοῦτο προσηρμοσμένον εἰς αὐτάς.

Ὅλα τὰ κύτταρά μας καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ πεπτικοῦ μας συστήματος εἶναι προση-
ρμοσμένα εἰς ὀρισμένας οὐσίας ἢ ἐρεθίσματα καὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασίν των
τίθενται εἰς λειτουργικὴν κίνησιν. Ἡ ἁρμονικὴ των δὲ συνεργασία ἕξ ἧς καὶ
ἐξαρτᾶται ἡ καλὴ πέψις, ἐξασφαλίζεται ἀκριβῶς μὲ τὸ φυσιολογικὸν τοῦτο σύ-
στημα τῆς συγγενοῦς προσαρμογῆς ἐκάστης ὁμάδος ἕξ αὐτῶν εἰς συγκεκριμένας
ἐπιδράσεις.

Μόλις αρχίζει τὸ λυκανγὲς τὸ πεπτικὸν σύστημα βομβαρδίζεται τιθέμενον εἰς λειτουργικὴν κίνησιν ἀπὸ τὰ κοσμικὰ κύματα, πρὸς τὰ ὁποῖα εἶναι προσηροσμένοιν. Ἀπὸ ἑκατομμυρίων ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἤρχιζε νὰ τρώγῃ μόνις ἐφώτιζεν ὁ ἥλιος τὴν γῆν. Εἰς τὰ ἐρεθίσματα ταῦτα δέον νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ποικίλοι πρῶτοι ἤχοι τοῦ περιβάλλοντος εἰς ὃ ἀφυπνίζεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τόσαι ἄλλαι πρῶται ἐπιδράσεις καὶ ἐρεθίσματα, συνδεόμενα καὶ συγχρονισμένα μὲ τὸ πρῶτον γεῦμα του ἐπὶ τόσα ἔτη.

Ἡ σύμπτωσις ἐπὶ ἔτη καὶ ἔτη τῆς πρῶτης πεπτικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν πρῶτων κοσμικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιδράσεων τοῦ περιβάλλοντος, ἀποτυπώθεισα κληρονομικῶς καὶ ἀλληλεπιδέτως εἰς τὴν κυτταρικὴν μνήμην, κατέστη μὲ τὴν ἀπόδοτον χιλιετηρίδων φυσικὸν συμβα-ἀντανακλαστικόν. Πειραματικῶς ἡ σχολὴ τοῦ Παυλῶφ ἔχει ἀποδείξει τὸν φυσιολογικὸν τοῦτον νόμον. Οὕτως ὅταν παρατίθεται εἰς κύνα πινάκιον φαγητοῦ ἄρχεται ἔκκρισις πεπτικῶν χυμῶν πρὶν καὶ ἐγγίση τὸ ζῶον εἰς τὸ παρατιθέμενον γεῦμα.

Ὅταν ἐπαναλαμβάνεται καθημερινῶς τὸ πείραμα τοῦτο καὶ ταυτοχρόνως κρούεται κώδων τις, ὁμοιοτρόπως πάντοτε, θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνῃ ἢ κρούσις τοῦ κώδωνος χωρὶς παράθεσιν φαγητοῦ, θὰ προκαλέσῃ τὴν ἔκκρισιν πεπτικῶν χυμῶν. Αὐτὴν τὴν συμβατικὴν ἀφύπνισιν τῆς πεπτικῆς δραστηριότητος ἀφυπνίζουν καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ πρῶτὰ κεληθήματα τῶν πούλιων, αἱ φωναὶ τῶν πλανοδίων μικροπωλητῶν τῆς πρῶτης καὶ ἤχοι τῶν συνοικιακῶν αὐτοκινήτων καὶ τοῦ συνοικιακοῦ ραδιοφώνου καὶ τόσα ἄλλα πρῶτὰ γεγονότα συνδεόμενα μὲ τὴν ζωὴν μας. Οἱ πειραματικοὶ καθετηριασμοὶ διαπιστώνουν πλήρως τὴν πεπτικὴν ταύτην ἰκανότητα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς πρῶτὰς ὥρας καὶ τὰς φυσιολογικὰς ἀξίας τῶν γαστρικῶν χυμῶν.

Καὶ ὅτε ἀκόμη κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον φέρεται εἰς τὴν σκέψιν μας ἡ ἰδέα τοῦ πρῶτου ροφήματος ἢ τοῦ μεσημβρινοῦ φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο λαμβάνεται ὑπὸ ὄρισμένης σταθερᾶς συνθήκας καὶ τότε πάλιν κινητοποιεῖται ἡ πεπτικὴ λειτουργία, ἐκτὸς ἐὰν εἴμεθα τελείως ἀπορροφημένοι καὶ δὲν λαμβάνομεν συνειδησιν τῆς ὥρας, ὡς καὶ τῶν συμβατικῶς μὲ τὸ γεῦμα συγχρονισμένων γεγονότων.

Ἡ παρ' ὤραν ἐστίασις αἰτία νόσων καὶ ψυχονευρώσεων.

Φυσιολογικῶς ὁ ἄνθρωπος δέον νὰ ἐπωφελῆται τῆς συγγενοῦς πρῶτης πεπτικῆς δραστηριότητος. Τὰς πρῶτὰς ὥρας ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰς καλυτέρας πεπτικὰς ἰκανότητας.

Εἶναι σφάλμα νὰ λαμβάνωμεν παρ' ὄραν τὸ δεῖπνον, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἔχομεν ὄρεξιν τὸ πρῶτὸ καὶ ἀφήνομεν ἀνεκμεταλλεύτους τὰς καλυτέρας φυσιολογικῶς πεπτικὰς ἰκανότητάς μας. Ἀλλὰ ὅταν σὺν τοῖς ἄλλοις λαμβάνομεν καὶ τὸ μεσημβρινὸν φαγητὸν παρ' ὄραν, τότε πλέον τὰ διαιτητικὰ σφάλματα ἀποβαίνουν αἰτία νοσηρῶν συνεπειῶν, αἵτινες μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου συνεπάγονται διαταραχὰς γενικωτέρας μορφῆς καὶ βαθυτέρου χαρακτήρος. Ἴδου πῶς ἀποδεικνύεται τοῦτο πειραματικῶς.

Πειράματα ἐξαντλήσεως τῶν πεπτικῶν ἐκκρίσεων.

Ἐὰν παραθέσωμεν εἰς μικρὰ ὀρνίθια σκόληκας, ταῦτα τρώγουσιν αὐτοὺς μὲ βουλιμίαν, διότι φύσει εἶναι προσηρμοσμένα εἰς τὸν ζωϊκὸν παράγοντα, ὅστις εἶναι ἀναγκαῖος εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ἁρμονικὴν καὶ καλὴν τῶν ἀνάπτυξιν.

Ἐὰν μεθ' ἐκάστην παράθεσιν τοῦ περιποθήτου συγγενῶς γεύματος σβήνωμεν τὸ φῶς καὶ τὰ πουλιὰ δὲν διακρίνουσιν τὴν τροφήν τῶν ταύτην, ἐπαναλαμβάνομεν δὲ τὸ πείραμα τοῦτο πολλάκις καθ' ἐκάστην, τότε προκαλοῦμεν διαταραχὰς βαρείας μορφῆς, κατόπιν τῶν ὁποίων ἐγκαθίστανται διάφοροι δυστροφίαί ὡς ἀκρομεγαλία, παραμορφωτικὴ ἀρθρῖτις, ἐξελκώσεις καὶ δυστροφία τοῦ δέρματος, ἀνωμαλία τοῦ περῶματος, διογκώσεις τῆς κοιλίας, νανισμός, ἀσυμμετρία τῶν ἄκρων καὶ τῶν δακτύλων, ὑπογεννητικότης καὶ ηὔξημένη θνησιμότης. Γενικῶς τὸ μέσον μέγεθος καὶ βάρος τῶν ὀρνίθων μειώνεται. Τὰ νοσηρὰ ταῦτα ἀποτελέσματα ὁμοιάζουσιν παρὰ πολὺ μὲ τὰς διαταραχὰς, τὰς προκαλουμένας διὰ συνεχῶν ἐκφοβισμῶν καὶ καὶ ψυχικῶν καταπονήσεων, ταῦτα δὲ παρὰ τὸ ὅτι παρέχεται εἰς τὰ πτηνὰ πολὺ καλὴ καὶ πλήρης τροφή κατὰ τὰ πειράματα τοῦ συνεχοῦς ὡς ἄνω ἐκνευρισμοῦ.

Τὰ πτηνὰ γίνονται οὐ μόνον δυστροφικὰ ἀλλὰ καὶ νευροπαθῆ, διότι διαρκῶς μονάζουσιν ἀντὶ νὰ συγκεντρῶνῶνται ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς μητρὸς τῶν, ὃ δὲ ὕπνος τῶν διακόπτεται συχνὰ καὶ ἐπὶ πλέον ἢ συμπεριφορὰ τῶν εἶναι ἀντικοινωνική, διότι γίνονται ἐπιθετικά, διαμαχόμενα μεταξὺ τῶν καὶ ἀκόμη ἄνευ λόγου.

Αἱ διαταραχαὶ αὗται τοῦ πεπτικοῦ καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἶναι συνέπεια τῆς κατασπαταλήσεως τοῦ φυσιολογικοῦ δυναμικοῦ ἐκκρίσεως τῶν πεπτικῶν ὑγρῶν, ὅταν δὲ δίδεται ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ τροφή, αὕτη εὐρίσκει τὸ πεπτικὸν σύστημα ἐξηντλημένον φυσιολογικῶς. Ὑπὸ τοιούτους ὅμως ὄρους αὕτη δὲν πέπτεται ἀλλὰ μᾶλλον ἀποσυντίθεται, τὰ δὲ προϊόντα τῆς πεπτικῆς ταύτης δυσπεψίας εἶναι τὸ ἄμεσον αἷτιον τῆς ψυχονευρωτικῆς δυστροφίας.

Τὰς ἰδίας συνεπείας ὑφιστάμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅταν λαμβάνωμεν τὴν τροφήν παρ' ὄραν καὶ ἀφοῦ χάσωμεν μέγα μέρος τῶν πεπτικῶν μας χυμῶν, οἵτινες ἐκκρίνονται κατὰ ἀντανεκλαστικὸν τρόπον ἀπὸ τῆς ὥρας πού θὰ σημάνη μεσημ-

βρία και έξις. Ίδου αί κλινικάι και πειραματικάι παρατηρήσεις επί τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ πόρισμα τοῦτο.

Παρατηρήσεις ζυμώσεως σιτίων ἐντὸς τοῦ στομάχου.

Συγκεκριμέναι παρατηρήσεις γαστρικῶν ζυμώσεων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔχουν γίνεαι ὑπὸ τὰς κάτωθι συνθήκας, ἐπιβεβαιωθεῖσαι πολλάκις ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον παρετηρήθησαν.

Κατὰ τὸ 1934 εἴχομεν πολλὰς ὑπηρεσιακὰς ἀσχολίας τὸ πρῶτ', δι' αὐτὸ ὅταν ἠθέλαμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τοὺς γαστροπαθεῖς ἐπισταμένως διὰ τῆς μεθόδου τῶν καθεστηριασμῶν τοῦ στομάχου, ἐδίδαμεν εἰς αὐτοὺς ὀδηγίας νὰ λαμβάνουν ἑλαφρὸν γεῦμα τὴν 11 π. μ. καὶ νὰ προσέρχωνται δι' ἑξέτασιν τὴν 5-6 μ. μ.

Οὕτως ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αί ἀπογευματιναὶ ἀξίαι τῆς γαστρικῆς ἐκκρίσεως ἦσαν πολὺ χαμηλότεραι τῶν πρωϊνῶν.

Ἀρχικῶς ἀπεδώσαμεν τὰς διαφορὰς εἰς τὸ πεπτικὸν γεῦμα, ὅπερ ἦτο βεβαίως ἀηδὲς ὡς συνιστάμενον ἐκ τεύου καὶ πεπτόνης.

Τὸ ἀντικατεστήσαμεν μὲ κρέας ψητόν, ἀλλὰ δὲν ἐπετεύχθη βελτίωσις τῆς γαστρικῆς ἐκκρίσεως καὶ ὅτε ἀκόμη ἐπετράπη εἰς τοὺς ἀσθενεῖς νὰ τρώγουν μόνου των τὸ γεῦμα ἀντὶ νὰ τοὺς τὸ δίδωμεν διὰ καθετηριασμοῦ.

Διὰ νὰ τεθῶμεν μάλιστα ὑπὸ ἐντελῶς φυσικὰς συνθήκας ἐπετρέψαμεν εἰς τινὰς ἀσθενεῖς νὰ τρώγουν εἰς τὸ συνηθισμένον περιβάλλον των, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἠλλαξαν αἰσθητῶς. Μὲ ὅλας ὁμως τὰς ματαίας ταύτας δοκιμὰς δὲν ἐπετύχαμεν μὲν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζητούσαμεν, εἶδομεν ὁμως ὅτι ὁ καθετηριασμὸς ἔδιδε συνήθως μετὰ δύο ὥρας καὶ πολλάκις βραδύτερον χυλόν τινα, ὅστις ἀποσυνετίθετο, ἐνῶ κατὰ τοὺς πρωϊνοὺς καθετηριασμοὺς δὲν σήπεται ὁ ἐξαγόμενος χυλός.

Τὰ αἷτια τῶν ἐνδογαστρικῶν ζυμώσεων.

Μετὰ τὴν βασικὴν ταύτην παρατήρησιν ἐμελετήσαμεν πρῶτον μικροβιολογικῶς τὴν ζύμωσιν ταύτην καὶ ἠρενήσαμεν μήπως ἦτο αὕτη ἀποτέλεσμα συμπαρομαρτούσης γαστρίτιδος, ἀπεκλείσθη ὁμως ἡ ἐκδοχὴ αὕτη, διότι οἱ ἴδιοι ἄρρωστοι, ἐὰν ἐξητάζοντο τὰς πρωϊνὰς ὥρας δὲν εἶχον ζυμώσεις.

Εἰς δευτέρον στάδιον μᾶς ἀπασχόλησεν ἡ προέλευσις τῶν μικροβίων, εὐρέθη δὲ ὅτι τὸ γαστρικὸν περιεχόμενον ὑφίσταται τὴν ἰδίαν σήψιν, ἥτις παρατηρεῖται εἰς μικρὰ τεμάχια τῶν σιτίων, ἅτινα καθίζουν εἰς τὰ μεσοδόνια· ἐπομένως αὕτη εἶναι ἡ πηγὴ τῆς χλωρίδος, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὰς ζυμώσεις, ὅταν τὰ σιτία εἶναι ἀγνά.

Τρίτῃ σειρᾷ πειραμάτων ἔγινε διὰ νὰ παρακολουθηθῇ, τί γίνεται ἐντὸς τοῦ

στομάχου, όταν αὐτὰ ταῦτα τὰ σιτία ἔχουν ἀρχίσει ἤδη νὰ ζυμώνονται πρὸ τῆς λήψεως τῶν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐμελετήθησαν ζυμώσεις ἀβλαβεῖς, ὅπως τῶν φρούτων, τῆς ντομάτας, τοῦ γιαουρτιοῦ κ.λ.π., ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔγιναν πειράματα μὲ σιτία, ἅτινα δίδονται ἐνίοτε εἰς τὴν κατανάλωσιν ἂν καὶ εἶναι εἰς κατάστασιν ἀρχομένης ζυμώσεως καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀλλοίωσις αὕτη δὲν εἶναι πάντοτε τελείως ἀβλαβής. Τοιαῦται τροφαὶ εἶναι τὰ εἶδη ζαχαροπλαστικῆς, ὁ τυρός, τὰ ἐντόσθια, φαγητά τινα τῆς προηγουμένης μὴ καλῶς συντηρημένα κ.τ.λ. Αἱ ἔρρευαι αὗται ἔγιναν κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. Εἰς τὰς ζυμώσεις ταύτας τῶν σιτίων καὶ φαγητῶν διαπιστώνεται ἐκ τῶν καλλιεργείων ὅτι κατέχουν προέχουσαν θέσιν ὁ πυοκυανικὸς βάκιλλος, διάφορα εἶδη ἐντεροκόκκων καὶ σταφυλοκόκκων, οἱ κολιβάκιλοι, οἱ πρωτεῖς κ.τ.λ. διὰ τὰ ἀναφεροῦσιν οἱ κυριώτεροι.

Μὲ τὴν χλωρίδα ταύτην ἡ ζύμωσις τῶν σιτίων δὲν σταματᾷ ἐντὸς τοῦ στομάχου εἰμὴ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, εἶτα δὲ συνεχίζεται καὶ ἐντείνεται, προκαλουμένων τροφικῶν δηλητηριάσεων.

Ἐν αντιβιοτισμῶς τῶν γαστρικῶν ἐκκρίσεων.

Τὰ πεπτικὰ ὑγρά ἔχουν βακτηριοανασταλτικὴν ἐνέργειαν βραχείας διαρκείας καὶ ἐκλεκτικὴν. Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι περισσότερον προληπτικὴ ἢ κατασταλτικὴ.

Χάρις εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ἀποκλείονται αἱ μικροβιακαὶ ἀναπτύξεις αἱ μὴ συμβιβασόμεναι πρὸς τὴν φυσιολογικὴν πέψιν καὶ οὕτω ἀποφεύγονται αἱ ζυμώσεις καὶ ὁ γαστρικὸς φόρτος.

Ἡ βακτηριοανασταλτικὴ ὅμως ἐπίδρασις ὅπως καὶ ἡ γενικὴ πεπτικὴ ἐνέργεια τῶν γαστρικῶν ἐκκρίσεων εἶναι ἐντονωτέρα τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας ἕξασθενούσα κατόπιν. Τοῦτο συμβαίνει, διότι, ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὁ ἄνθρωπος τρώγει μᾶλλον τὸ πρωῖ. Παρατηρεῖται ἄλλωστε καὶ δι' ἄλλας ἐκκρίσεις ἐντονωτέρα ἢ λειτουργία αὐτῶν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ὡς π.χ. διὰ τὴν διούρησιν.

Αἱ ἐνδογαστρικαὶ ζυμώσεις λόγῳ τῆς παρ' ὄραν λήψεως τοῦ γεύματος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν.

Εἶναι προφανὲς κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὅτι ἀντιμετωπίζομεν σοβαρὰς συνέπειας μὲ τὴν λήψιν φαγητῶν παρ' ὄραν. Αἱ ἀναπόφενκοι εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ζυμώσεις τῶν τροφῶν καὶ μάλιστα αἱ σηπτικαὶ καὶ τροφικαὶ δηλητηριάσεις προκαλοῦν καὶ δυσπεψίαν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ τὰ εὐνοοῦν ὅλας τὰς παθολογικὰς καταστάσεις τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, τὰς ἥπατικὰς παθήσεις, τὰς παρασιτώσεις κλπ.

Ἐν πρώτοις διὰ τὰς τροφικὰς δηλητηριάσεις ἢ παρ' ὄραν λήψις γεύματος εἶναι ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὰ ἀυξηθῆ ἢ συχνότητος των παρ' ἡμῖν. Ἦδη ὑπάρχουν πολλοὶ εὐνοϊκοὶ ὄροι ὡς π. χ. ὁ φόρτος τῆς ἀτμοσφαιράρας εἰς ἐπιβλαβῆ μικροβία λόγῳ τῶν καθυστερημένων ὄρων γενικῆς ὑγιεινῆς ἀπορριμάτων καὶ ἢ εὐκόλος καὶ ἄφθονος μόλυνσις τῶν τροφῶν. Ἡ εὐνοϊκὴ θερμοκρασία ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἢ μόλυνσις τῶν τροφῶν πολλαπλασιάζεται ταχέως.

Μὲ τὴν παρ' ὄραν λήψιν γεύματος καθίστανται ἀναπόφευκτοὶ αἱ τροφικαὶ δηλητηριάσεις, διότι καὶ εἶναι αἱ τροφαὶ μολυσμένα καὶ δὲν λειτουργεῖ πλέον καὶ ὁ φυσικὸς φραγμὸς ἥτοι ἢ βακτηριεμποδιστικὴ δρᾶσις τῶν γαστρικῶν ὑγρῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς μεγαλύτερας συχνότητος τῶν παθήσεων τούτων παρ' ἡμῖν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας, καίτοι ἐκεῖ καταναλίσκουν συχνότερον ἀπὸ ἡμᾶς σιτία ἐν πλήρη ζυμώσει τελοῦντα ἢ ἐν μερικῇ ἀποσυνθέσει ὡς π.χ. τὸ κρέας.

Πολλάκις κατηγοροῦμεν ὅτι τὰ ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ παντοπωλεῖα ἐκθέτουν πρὸς πώλησιν ἠλλοιωμένα ἐδέσματα ἢ ἄλλα τρόφιμα. Ἄν καὶ ἢ ὑψηλὴ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος εὐνοεῖ ὄντως τὰς ἠλλοιώσεις, αἱ ζυμώσεις αὗται καὶ τὰ ὑποστάνατα αὐτὰς γλυκὰ ἢ ἄλλα τρόφιμα εὐθύνονται ὀλιγώτερον πάντως διὰ τὰς τοξικοδηλητηριάσεις, καθόσον περισσότερον εὐνοεῖ αὐτὰς ἢ κακοχυμία τοῦ στομάχου ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ἢ χοῆσις αὐτῶν, ἐν ᾧ χρόνῳ σήπεται ἐντὸς τοῦ στομάχου μας ἄλλη τροφή ὡς ληφθεῖσα παρ' ὄραν.

Ἐξετελέσαμεν σχετικὰς πειραματικὰς μελέτας διὰ καθητηριασμῶν, ἐπεβεβαιώθη δὲ πρόοδος τῶν ζυμώσεων, ὅταν εἰσάγεται τροφή ἔστω καὶ ἄσηπτος εἰς στόμαχον, ὅστις περιέχει ἤδη τροφὰς ἐν ἀποσυνθέσει ὡς ληφθείσας παρ' ὄραν.

Πλὴν τῆς συχνότητος τῶν τοξικοδηλητηριάσεων, ἢ λήψις τῶν φαγητῶν παρ' ὄραν προκαλεῖ τὴν αὔξησιν τῆς συχνότητος τῶν παρασιτικῶν νόσων καὶ εἶναι φυσικὸν τὰ ἔχωμεν εἰς τὰς πόλεις πανδημικὴν σχεδὸν τὴν διάδοσιν τῆς ἀμοιβαδώσεως καὶ λοιπῶν παρασιτικῶν παθήσεων, τοῦτο μὲν, διότι, ἠλείπει καλῶν ὄρων ὑγιεινῆς τὰ σιτία εἶναι μολυσμένα ἐκ κύστεων μέσῳ τοῦ κονιορτοῦ, τοῦτο δὲ διότι τὰ γαστρικὰ ὑγρά δὲν ἀπολυμαίνουσι ἐπαρκῶς τὰ σιτία ὡς λίαν ἀνεπαρκῆ, ὁσάκις ἢ λήψις γεύματος γίνεται παρ' ὄραν.

Τέλος μὲ τὴν παρ' ὄραν λήψιν γεύματος δὲν ἐκτιθέμεθα μόνον εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω κινδύνους ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπωφελοῦμεθα καὶ ἀπὸ τὰς τροφὰς, διότι ἢ πέψις ἥτις γίνεται μετὰ ζυμώσεων καὶ δὴ σηπτικῶν ἀποδίδει προϊόντα ἀποβαλλόμενα καὶ ἐπιβλαβῆ ὡς τὸ ἀποδεικνύουν αἱ κοπρολογικαὶ μας διαπιστώσεις.

R É S U M É

Les valeurs digestives et antibiotiques de la sécrétion gastrique baissent beaucoup l'après-midi.

Les cathétersismes après un repas pris tardivement démontrent des fermentations parfois sceptiques avec production de toxines. Ces mauvaises digestions s'observent surtout l'été après un repas copieux où après l'ingestion d'aliments sujets à la fermentation. Elles exposent à l'hépatite et aux affectieux des voies biliaires et urinaires.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ.— Μέθοδος καθορισμοῦ προελεύσεως Ὁπίου. II Ἀνακοίνωσις, ὑπὸ Γεωργ. Πανοπούλου καὶ Α. Α. Βασιλείου* Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ἰωακείμογλου.

Ὡς εἰς προγενεστέραν μας σχετικὴν ἐργασίαν ἐν λεπτομερεία ἐξεθέσαμεν⁽¹⁾ ὁ καθορισμὸς τῆς προελεύσεως, κατὰ περιοχὰς καλλιιεργείας, ὁποῦ προερχομένου ἐκ φυτῶν, ἀποτελεῖ δισεπίλυτον πρόβλημα, καθ' ὅσον πλεῖστοι ὅσοι παράγοντες ὑπηρεθοῦνται, ὥστε νὰ ἐπηρεασθῆ ἡ σύστασις αὐτοῦ. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ προσπάθεια πρὸς ἄρσιν τῶν ἐμποδίων τούτων εἰδικῶς διὰ τὸ ὅπιον ἀποτελεῖ καθῆκον πρὸς σχετικὴν ἔρευναν, ἐπεκτεινομένην πρὸς πάσας τὰς δυνατὰς κατευθύνσεις, ἵνα ἀνεύρη σημεῖα ἐφ' ὧν θὰ ἠδύνατο βασιμῶς νὰ στηριχθῆ μέθοδος πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς προελεύσεως αὐτοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο ἠθέλεν ἀποτελέσει λίαν ἐξυηρητικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς διώξεως τοῦ λαθραίου ἐμπορίου ναρκωτικῶν, ἐξ οὗ πολλὰ δεινὰ ὑφίσταται ἡ ἀνθρωπότης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑποδείξεως σχετικῆς μεθόδου ἀπεστάλησαν ἡμῖν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Η.Ε. τὰ κάτωθι δείγματα Ὁπίου.

15	δείγματα	ὁπίου	προελεύσεως	Τουρκίας
3	»	»	»	Ἰνδοκίνας
3	»	»	»	Ἰνδιῶν
2	»	»	»	Κορέας
2	»	»	»	Γιουγκοσλαβίας
1	δείγμα	»	»	Κίνας

* G. PANOPOULOS and A. A. VASSILIOU: Methods of determining the origin of opium. (II Study).